

med Hensyn til Danst tilføjes en Bestemmelse om, at der heri skal undervises mindst 246 Timer. Dette Vædringsforslag er blevet omtalt af den ærede Ordfører ligesom ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavn: 4de Valgtreds (Scharling). Tallet 246 er jo fremgaaet af, at man multiplicerer 41 Uger med 6, det bliver altsaa 1 Time pr. Dag eller 2 Timer hveranden Dag. Jeg tror ikke, det vil passe alle Steder at fastsætte det høje Minimum, som blev vedtaget ved 2den Behandling, af 300 Timer i mundtlig og skriftlig Danst; hvor det viser sig nødvendigt at gaa højere end til 246 Timer, staar det jo Skolebestyrelsen ganske frit for at gaa dertil. Jeg har dernæst gjort Naturkundskab til et af de fakultative Fag, hvilket jeg mener er i Overensstemmelse med Tingets Ønsker. Derimod har jeg ikke kunnet føje Tinget i dets Redaktion af Bestemmelsen om Religionsundervisningen, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling. Jeg staar her paa ganske samme Standpunkt som ved 2den Behandling. Det er en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende ikke kan fravige, at der i Loven ikke indføres andet om dette Fag end en simpel Henvisning til Religionsundervisning — uden Tilføjeelse af nogen nærmere Forklaring om, paa hvad Grundlag den skal indføres. — Til § 13 har jeg stillet Vædringsforslag under Nr. 42 og 43. Jeg foreslaar denne Paragraf, der angaar Skoleplanen, delt i to Paragraffer, hvoraf den 1ste Paragraf skulde indeholde Bestemmelser om Skoleplanen, og den anden skulde indeholde Bestemmelser om Undervisningsplanen. Dette vil efter min Mening være en naturlig Søndring mellem de Anliggender, der vedrøre Skolens økonomiske Side, og dem, der angaa dens pædagogiske Side. Det blev af den ærede Ordfører i Gaar sagt, at der næppe lod sig paavise en saadan bestemt Adskillelse mellem, hvad der hører til Økonomien, og hvad der hører til det pædagogiske i Skolens Anliggender, og der blev bl. a. henvist til, at hvis man i Undervisningsplanen vedtog, at Fag som Sløjd skulde optages blandt Undervisningsfagene, eller at der skulde være et større Timeantal, end Lærerkæfterne kunne bestribe, vilde dette jo medføre forøgede Udgifter for Kommunen. Jeg vil selvfølgelig ikke benægte, at der kan være adskillige Spørgsmaal, som nærmest have en pædagogisk Karakter, som tillige indeholde et økonomisk Moment. Hvor Forholdet saaledes er det, at Lærerkæfterne skulle forøges, vilde dette jo nødvendigvis være en Bestemmelse i Skoleplanen, som gik ud herpaa, og det vilde altsaa ikke kunne føres ud i

Livet, uden at der tillige foregik en Vædring i Skoleplanen. Men det ser jeg i og for sig ikke vil være nogen Hædring for denne Adskillelse mellem Skoleplan og Undervisningsplan. Hvad Indførelse af et Fag som Sløjd angaar, der vilde medføre Anstafvelse af Undervisningsapparater med de dertil hørende Udgifter, er jo Forholdet selvfølgelig det, at Udgiften skal ifølge en anden Bestemmelse i Lovforslaget vedtages af Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af Skolekommissionen. Men jeg ser heller ikke, at der deri vil ligge nogen Hædring, thi hvis Kommunalbestyrelsen vilde modsætte sig saadanne Udgifter, vilde Undervisningsplanen ikke kunne gennemføres, det indrømmer jeg. Hvis det er den eneste Hædring for Søndringen mellem Skoleplan og Undervisningsplan, at ved Undervisningsplanens Approbation eller Gennemførelse er Kommunalbestyrelsen ganske udeladt, skal jeg i øvrigt henvisse til, at saaledes som jeg foreslaar Skolekommissionen sammensat, indeholder den jo netop et kommunalt Element, som jo skulde danne Bindeledet med Kommunalbestyrelsen, men for Resten var der jo ikke noget i Vejen for, da jeg jo vel tør forudsætte, at Lovforslaget paa andre Punkter vil komme til at undergaa Vædringer, at man paa et senere Stadium indføjede en Bestemmelse om, at Undervisningsplanen ogsaa kom til at passere Kommunalbestyrelsen. Det har jeg principielt ikke noget imod. — Til det Vædringsforslag, jeg har stillet under Nr. 45, har jeg uden for Betænkningen som subsidært Forslag stillet Forslag om en anden Uffattelse af § 14, som det glæder mig er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal blot til Forklaring af denne Bestemmelse sige, at det forekom mig rigtigt at samle disse forskellige Bestemmelser, hvorved der gives Ministeren Dispensationsmyndighed, i samme Paragraf. Særlig de Bestemmelser, som angaa Undervisningen i Bøge-, Vinter- eller Bistoler i enkelte Egne af Landet, kan man jo ikke betragte anderledes end som Undtagelser fra Reglen, Undtagelser, som maa være underlagte Ministerens Afgørelse. Dette maa være Tilfældet, selv om man — hvad jeg ikke tvivler om, at den ministerielle Administration til enhver Tid vil anerkende, forud maa erkende, at der i visse Egne af Landet er en stedlig Nødvendighed for at give saadanne Undtagelser. — Hvad dernæst angaar mit Forslag angaaende Sammensætningen af Skolekommissionen, saa er det jo allerede af den ærede Ordfører erkendt, at dette Forslag viser en Smøbekommen mod Udvalgets Standpunkt i denne Sag. Jeg vil her sige, at naar jeg overhovedet fra først